

τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

369

ΧΟ. Ὅσια πότνα θεῶν,

στρ. α

Ὅσια δ' ἅ κατὰ γᾶν
 χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθέως αἴεις;
 αἴεις οὐχ ὄσιαν
 ὕβριν ἐς τὸν Βρόμιον, τὸν Σεμέλας,
 τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
 δαίμονα πρῶτον μακάρων; ὃς τὰδ' ἔχει,
 διασεύειν τε χοροῖς
 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι
 ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
 ὅποταν βότρυος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
 κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
 ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.

375

380

385

ἀχαλίνων στομάτων
 ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
 τὸ τέλος δυστυχία·
 ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
 βίωτος καὶ τὸ φρονεῖν
 ἀσάλευτόν τε μένει καὶ ξυνέχει

ἀντ. α

390